

שבתאי רביב ז"ל

לפני כחודש ימים, ב־26.11.92 נפטר באופן פתאומי חברנו שבתאי רביב ז"ל, ותיק במקצוע הרפת בכלל, ובנושאי ההזרעה המלאכותית, בפרט.

שבתאי נולד בשנת 1923 בעיר לודו' אשר בפולין, שם גם למד וסיים את לימודיו בגימנסיה העברית שבמקום. בשנת 1938 עלה ארצה ועבר לביה"ס החקלאי בן-שמן. אחר כך עשה את תקופת הכשרתו בדגניה ב', שם עבד ברפת. בהמשך הוא עלה להתישבות בעמק בית-שאן והיה ממייסדי קב' אבוקה, שבה גם הקים את הרפת.

אחרי התפרקות קב' אבוקה עבר שבתאי לעמק הירדן והתגורר במושבה כנרת. עם התארגנות העמק והגליל לצורך ההזרעה המלאכותית של עדרי הבקר לחלב באזור, היה שבתאי ז"ל בין מייסדי ומקימי אל"ם – אגודה להזרעה מלאכותית.

בהמשך השתכללה עבודת ההזרעה ברחבי הארץ ויותר ויותר אגודות מקומיות הצטרפו לאגודות גדולות יותר, עד הצטרפות אל"ם לאחתה הגדולה "און", בראשית שנות הששים. שבתאי ומשפחתו עברו לגור בעפולה והוא עצמו נבחר לנהל את המעבדה של אגודת "און" עד עצם צאתו לגמלאות, לפני ארבע שנים.

מאז 1988 עבד שבתאי בארכיון ומוזיאון הרפת, אשר בקב' יפעת. בעבודה זאת הוא תרם רבות לאירגון ומיסוד איך-סוף הפרטים המהווים

את תיעוד ענף הרפת, שמירה למען דעת הדורות הבאים. בעבודה זאת השקיע שבתאי רב מרץ תוך דקדוק בפרטים קטנים כגדולים. במשך השנים הספיק שבתאי לעבוד עם חברים רבים וכולם זוכרים את סבלנותו ונועם הליכותיו ביחסיו עם הזולת. היה בעל מקצוע מעולה ועובד מסור בכל אשר פעל – וידיד נאמן לאלה שהכירוהו מקרוב. יהי זכרו ברוך!

בוקרי ישראל מרכינים ראש עם היוודע פטירתו הפתאומית של חברנו

שבתאי רביב ז"ל

התאחדות מגדלי בקר

ומשתתפים בצער המשפחה

לזכרו של שבתאי רביב

יודע כמה הצליח שבתאי לשלב חברות טובה, אירגון מדוקדק והבנה מקצועית, כך שהכל היה מצויין. מלווה תמיד בשושנה, חברה לחיים, ב"און", ומשפחה צמודה ואוהבת הוא היה לנו כמוסד שפתאום נעלם.

רציתי לציין את חברותו העמוקה למשה. חברות נאמנה עד בלי גבול ושותפה ללא פניות עם דרכו של משה ב"און" בכל אשר פנה. נסיעות משותפות, מבצעים שעשו ביחד, תערוכות בקר, שיפוטי בנות פרים, עתודות ומה לא, הכל, והעיקר – מטרה משותפת שאומרת – להעמיד מפעל ולקיימו לפני הכל, העבודה לפני הכל. ביחד, ובחברות עם משפחתו של משה, עם אירמה, הבנות ועם יונת. עולם הוותיקים נעלם לנו לפני העיניים.

לאחר יציאתו לפנסיה הצטרף שבתאי בשלמות למפעל "מוזיאון הרפת" שהקים שלמה ביפעת, בכל לב, מתאים בכל כולו.

אבל מקומו ב"און" לא נפקד. בכל הטיולים, בכל המסיבות ובכל האסיפות, תמיד בפרונט, ליד המדצה, יושב ומקשיב, מתעניין ומוסיף דעת. וגם באסיפה האחרונה, ישב מלפנים, מתעניין וערני, בהפסקה קם ונסע, והנה בא בוקר ושבתאי איננו. מה נאמר על קטיעה כזו. האם ננוחם שזו מיתת נשיקה? אולי, אבל כל כך מוקדם, שהאיש עדיין במלוא כוחו לעוד הרבה שנים.

לשושנה, למנחם, לאבנר ולנירה ולכל הנכדים, כמשפחה השייכת לנו אנו רוצים להביע השתתפות בצער ונחמה על אבדן מוקדם, על שבתאי שיחסר לכם וגם לנו. יהי זכרו ברוך.

חיים שטורמן

26.11.1992

שבתאי רביב הלך לעולמו. יש דמויות ב"און", שכאילו טבועות בתוך הגזע והן חלק ממנו, פשוטו כמשמעו, הזמן לא מזיז אותן משם, לא הגיל ולא שינויי כתובת. שבתאי הוא אחד מאלה, הוותיקים שתמיד שם.

ההסטוריה של שבתאי שלובה בהזרעה מלאכותית מאז ומעולם כמעט, מאז חברותו בקבוצת אבוקה שנעלמה ממפת הישובים, מאז פעילות באל"מ שהתאחדה עם "און", ומאז היותו פעיל מרכזי ב"און", בחברות ללא תנאי עם משה, עם העבודה ועם העובדים.

שבתאי היה תמיד שם, באחריות ללא גבול, במילוי כל תפקיד ובסתימת כל חור, אם בלקיחת זרמה, בעבודה במעבדה ובהזרעה, ואם בשטחים מקצועיים אחרים, הדרכת מזריעים, שיפוט גופני, ניתוח דוחות מחשב, אירגון התנועה הבלתי פוסקת של פרים הלוחץ וצא, נסיונות השוואתיים ללא סוף, אורחים מחוץ לארץ, נסיעות מקצועיות ולימוד מתמיד ומתמשך, והכל בשקט וברוגע ובועימות.

שבתאי היה חקלאי מתקדם, מתעניין, לומד נצחי. תמיד קרא את הספרות המדעית והיה בעניינים, בענייני טיפוח, קשר עם ראובן ברענן עליו השלום ומחלקתו.

שבתאי היה האיש הדואג לכל הצרכים, מחוט ועד שרוך נעל. תמיד היה במקום בחלוקת הזרמה, הוא ומשה מחלקים זרמה בימי שלישי ופוגשים את החברים בין המכוניות.

תמיד בין הפעילים בפעילויות החברתיות בועד עובדים, טיולים, מסיבות, חג ואבל, עם שושנה הוותיקה ועם צעירי המשפחה, פשוט תמיד אתנו.

מי שזוכר את אירגון הסיור הלימודי לחו"ל

ביום השלושים לפטירתו אנו זוכרים את מי שהיה יו"ר אגף המשק של המרכז החקלאי

הח' חיים מולכו ז"ל

ושולחים תנחומינו הכנים למשפחה ולקב' אורים
בשם רפתני ישראל – ההתאחדות